

ТВОРЧЕСКАТА ДРУЖБА МЕЖДУ ТОДОР ХРУЛЕВ И НЕДЮ ЖЕКОВ, ОТРАЗЕНА В ЕПИСТОЛАРНОТО НАСЛЕДСТВО

Николай Луковски

Дейността на тези двама изтъкнати възрожденци е посвоему интересна и забележителна. Работили и творили в различно време, в един период пътищата им се пресичат, за да родят интересна дружба помежду си, която в голяма степен подпомага дейността им на книжовници и просветители. Освен общите цели и общото поле на просветата, където изявяват своя талант, освен общото желание да бъдат полезни за народа си, тях ги свързва още и общият им корен – възрожденският Лясковец, в който са родени и който е люлка още на плеяда известни възрожденски дейци и подвижници – Стоян и Павел Калянджи, Петър Оджаков, Никола Козлев, Цани Гинчев и много други¹. Тодор Тодоров Хрулев е роден през 1821 г.² Първоначално учи при Максим Райкович, известно време е с баща си градинар в Белград, а после учи и малко в Пловдив. Липсата на средства го принуждава да стане учител в Пирдоп за кратко (1840–1842)³, след което стремежът му за по-високо образование го отвежда в Свищов при добилия изключителна популярност тогава учител Христки Павлович и неговото „славяно-елинско“ училище, в което е въведена взаимоучителната метода. Там той е ученик и прислужник, но скоро трудолюбието му е оценено и през 1864 г. постъпва учител в новооткритото училище в Харизанската махала в Свищов. Тук Хрулев ще отдаде всичките си сили и умения за издигане на просветното дело, тук ще свие семейно гнездо, тук ще напише и издаде многобройните си трудове⁴.

Разбрал от малък, че всичко се постига с изключителен труд, че на народа са му нужни просветители и всеотдайни хора, той ще учи на това всичките си ученици, приятели и колеги.

Ако трябва да формулираме с няколко щрихи живота му, това ще бъде всеотдайната работа в новобългарското училище, превеждане, издаване и разпространение на новобългарската книга и изтощителната борба срещу фанариотството. Това последното, всъщност коства и живота му: наклеветен от търновския гръцки владика Григорий, че е бунтовник, Хрулев е арестуван, затворен и съден в Русе и изпратен на заточение в Диарбекир в средата на 1864 г. Крехката му натура не може да издържи несправедливото обвинение, раздялата със семейството и работата му и на 30 януари 1865 г. той умира далече от роднини и роден край. Погребан е в двора на арменската църква „Св. Безсребърници Козма и Дамян“, където по-късно намират последен покой още няколко десетки български революционери⁵.

Неговият млад приятел Недю Николов Жеков⁶ е роден през 1843 г. Още 16-годишен, той вече е учител в Долна Оряховица, а сетне в Лясковец и Разград. През 1863 г. заминава за Белград, където учи и завършва Богословското училище, а по-късно следва и във Висшата школа до 1870 г. Ректор е на Петропавловския манастир. Умира през 1907 г.⁷

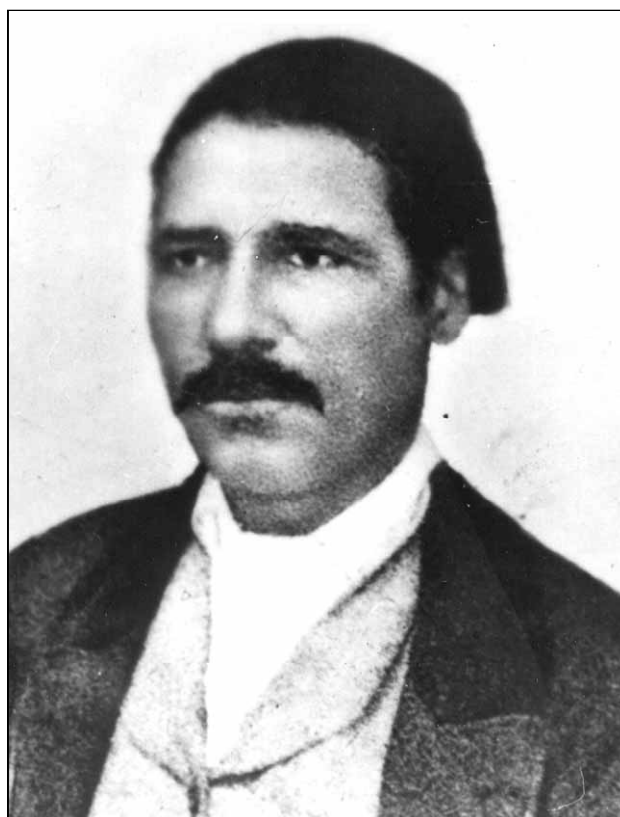
Тодор Хрулев никога не е преставал да се интересува от родния си край. През всичките години на учителствуването си в Свищов той се е грижел да подпомага с

каквото може напредъка на просветата и културата в селото. При него учат много младежи от Лясковец, които после стават учители там и в околността; при издаване на различните си книги, той непременно подарява от тях на „школята в Лясковец“, води оживена кореспонденция със свещениците Стоян Брусев и Гани Козлев, които наставлява да изхвърлят от църквата проповедите на гръцки, снабдява ги с богослужбени книги. А всяка една от новоизлезлите книги на български книжовници предлага и в Лясковец, защото се знае, че той е бил един от основните разпространители на новобългарска книжнина в Средна Северна България⁸. През него са минавали почти всички книги от Виена, Белград, Русия и Бесарабия. Той разпространява книги на Г. С. Раковски, Павел Калянджи, Сава Радулов⁹ и още много други. Запознат в най-големи подробности с учебното дело в околността, той е разпределял и изпращал съобразно нуждите и степента на училищата книги из целия регион¹⁰.

От друга страна се е развивал паралелно в това време и юношата Недю Жеков. На 1 ноември 1858 г. 50 души, жители на махалата Чертовец в Лясковец го уславят за учител. „Ние, долуподписаните селяни лясковчани – се казва в „условителното“ – които живеиме в махалата на Святога Георгия, определихме си за учител господина Недялка Николова за 1800 гроша“. И така той ще остане тук за цели три години – до края на 1861 г.¹¹

Тъкмо през това време се развива и дружбата между двамата. Научил, че в Лясковец има нов (и при това твърде млад) учител, Хрулев бърза да се запознае с него. Последвалите събития недвусмислено показват, че причината за това приятелство не е само напомнянето му да се отнася добре с братовите му деца, които са ученици при Жеков, а много по-дълбока¹².

По времето, от когото датира първото публикувано тук писмо, Хрулев е вече минал 35-годишна възраст – човек улегнал, видял много в работата си, изградил една цяла институция в крайдунавския град, написал и издал десетина книги. От другата страна е един юноша, който тепърва навлиза в дебрите на учителствуването, човек още незапознат с методите на преподаване, с литературата, с необходимите учебници. Той още няма изграден манталитет на преподавател, на стълб в едно населено място. Него чорбаджиите още го смятат за дете, камо ли пък да го слушат в градежа на общополезни дела. Твърде резонно е да се запитаме какво би могло да свързва тези двама коренно различни про-

Тодор Хрулев

светители. Отговорът е твърде прост – българщината, желанието да си полезен, да предадеш на по-младия опита си, знанията си и най-вече събраната житейска мъдрост. „Бъди смирен, почитай свещените лица – съветва го Хрулев – и по-старите, умно и прилично со секого.“¹³ Същевременно, отчитайки, че младежът може да му се обиди, той се извинява: „Можи да ти са види криво да та уча, но аз мисля да не ми е срамота...като по-стар от тебе“¹⁴. Съзнавайки ролята и преходността на поколенията, Хрулев му обръща и сериозно внимание за мисията, която той трябва да продължи: „Ний старите ще умрем, а вий ще останите на местото ни – отваряйте си очите да бъдете добри и за себе си, и за хората да сте полезни“¹⁵. Какъв пророк се оказва Хрулев – самият той не е знаел, че само 5 години по-късно ще отиде курбан за родното добро, а Жеков ще остане като продължител на неговото дело – дори и след Освобождението като строител на новата българска държава.

В случая е малко едностранчиво всичко това, което говорим. Едностранчиво, защото не са се запазили писмата на Жеков до Хрулев, за да можем да въз-

Недю Жеков

становим картината на мисълта на младия човек, поставен в екстремните условия на българското просвещение. Но всъщност действията му в по-късен период показват, че тези духовни и житейски уроци, които му дава Хрулев в кореспонденцията им, са намерили благодатна почва в неговата душа. А уроците на Тодор Хрулев са много – и за отношението към по-възрастните, и към самоподготовката, и към жаждата за четене на книги¹⁶. И не на последно място – към творчеството. По подобие на своя учител и Недю Жеков ще се обърне в определен момент към книгата. През 1867 г. той ще издири един стар ръкопис¹⁷ за живота на Теодосий Търновски и ще го обработи и напечата в книгата „Съпл православия“. По-късно ще издаде в Белград още една книга¹⁸, а големият му труд за живота на светиите ще остане неиздаден.¹⁹

Но това е по-късно. А в 1859 година той тепърва навлиза в учителското поприще и е естествено да се обърне към своя съелянин, за когото говорят, че е постигнал големи успехи в свищовското училище и че

цяла Северна България учи по неговите учебници и книжки. А преработеният и издаден „Кириакодромион“ на Софроний Врачански, издаден през 1856 г. като „Евангелие“, му носи нова слава²⁰.

Всички изследователи са единодушни, че благодарение на помощта на Тодор Хрулев Недю Жеков се запознава и започва да прилага взаимоучителния метод в лясковското училище, въвежда взаимоучителните таблици на Неофит Рилски, децата учат на чинове, а не седят на земята, въвежда четенето и писането да стават едновременно. И на всичкото отгоре започва самообразоването си. За това му помага и Хрулев: „Прочитай всякакви книги – съветва го той – а най-много духовни с разсуждение, туряй по малко от всяка в главата си“²¹. По-късно той ще въведе в учебната си програма и някои от книгите на Хрулев – „Свещена история“ и „Катихизис“ – ще иска да се запознае и да има и книги от руски автори.

И тук, мисля, му е мястото да сложим онова описание на себе си, което Хрулев прави с няколко изречения и което го характеризира като изключително честен и безкористен просветител и всецяло отдаден на народа си: „аз съм чияк грешен, на сичките си дела усерден, всячески да обичам приятелите си и сичките хора, колкото ми е можно и съм готов со сяка радост да слугувам без никоя леност секому, който испроси моята заслуга“²². И още: „Слушай, братко, твърде накъсо: мене нищо не ми тежи, което иска труд, защото аз съм роден за труд“²³. Изглежда, че и самият Хрулев е съзнавал мисията на младия си колега, защото бащински го съветва: „Само гледай да не си повредиш очите и гърдите. При това...мъчи ся да бъдеш кротак, смирен и добър со секого“²⁴.

Трудно е, от гледна точка на днешния ден, да си представим такава изключителна безкористност, такава работоспособност в името на добруването на народа. Това са все категории, които създаде и възпита Българското възраждане. И може би затова този период ще остане записан със златни страници в националната ни история. Ламтежът към наука, към взаимопомощ, към творчество и духовно извисяване е характерен белег за цели поколения възрожденци. Всеки е търсел в другия духовен брат, на когото да изповядва желанията и целите си. Епистолярната ни литература с изпъстрена с такива върхове на човешки взаимоотношения, в които симптоматично са извисени най-големите цели на една възраждаща се нация. Тодор Хрулев и Недю Жеков не

правят изключение от това правило – те само го потвърждават. Няколкото писма в един период от три години са нищожен материал за създаване на определена теза, но те са сетен път подсказват, че когато главната ти цел е духовното извисяване и морален просперитет на нацията, достатъчни са дори само няколко изречения.

Две години след последното писмо Тодор Хрулев ще поеме пътя на своята Голгота. Една година по-рано Недю Жеков ще тръгне за Белград, където ще изгради морални достижения, които ще му помогнат да служи на народа си повече от 4 десетилетия. Двамата няма да знаят взаимните си съдби, но и двамата ще носят в сърцето си пълнотата от взаимното им общуване. А ние днес ще търсим и мултиплицираме примера им, защото такива славни мъже са необходими на всяка нация и на всяко историческо време²⁵.

Свищов, 16 август 1861 г. Недю Жеков продължава да иска книги от Русия, но Хрулев е преустановил кореспонденцията, тъй като тези книги ще ги прати Павел Калянджи.

Г-не учителю Недю!

Аз преди малко, когато приех пламенното ти писмо, много умилых на жаркото ти желание и на добрата ти към мене наклонност. За туй на часа ти явих, чи ще харча пари и ще пиша изново в Одеса до други търговци за желаемите ти книги, но доде ми не въмпора, аз получих от Стуяна Килинжиев из Лясковиц писмо, в което ми яви, че той писал на брата си Павла за тези книги и той му бил явил, чи ще ви ги испрати. За туй знай, чи аз спрях, та не писах в Одеса да не ти правя харч. Виш, споразумей са с Павла чрез Стуяна, чи ако са откажи Павла, яви ми да пиша аз в Одеса.

Твой приятел

Т. Т. Хрулев

*[На гърба]: На господина учителя Недя в
Черт.махала
В Лясковец*

НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.165 /II В 8536/
Ръкопис, 1 л., 1 п.с. 10,5/17,5 см.

Свищов, 4 октомври 1859 г. Тодор Хрулев моли учителя Недю Жеков да обърне повече внимание на децата на брат му Петко, които учат при него. Изпраща му книга в дар.

Словесний учителю Недю!

С настоящето си писамце като та поздравлявам, приносям ти дар един „Писменник“ и та умолявам дано сториш труд да пригледваш децата на брата ми Петка с по-големо старание дано ся усилят по-скоро в чтението и писанието, с което много ще мя задължиш и зарадуваш. Аз и занапред не ща тя забрава, само ако соответствоваш на умоляванието ми. И без друго останувам твой приятел

Теодор Теодорович Хрулев

П.П. Яви ми дохождат ли редовно и какви книги им требат.

[На гърба]: С една книжка. На учителя Недя в Лясковиц.

НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.159 /II В 8532/
Ръкопис, 1 л., 1 п.с., 12,5/20 см.

Свищов, 21 март 1861 г. Тодор Хрулев съветва Недю Жеков как да се държи в обществото. Разкрива приятелските си чувства към него. Ще помогне да се изпратят книги от Одеса, които са му необходими в преподавателската работа.

Учителю Недю,

Честното ти от 17 сего приех днес благодарно и пригледах сичко с внимание – гледам чи си напругате чувствата да покажете, чи много ма почитате. Радвам ся и благодаря – като изпълнявате една ваша християнска длъжност, както са биле и аз да правя същото към по-старите – понеже смея да река, чи вникнувам в дълбочината на сърцето ти, колкото ми е можно, за туй от моя страна ти давам свободен вход при мене като един същи твой брат и от днес напред пишете ми смело без никоя политика и церемония. Защото пред мене церемониите са в презрение, стига ти да си желател за доброто и за каквото имаш нужда пиши ми свободно и аз съм готов на сичко да ти послужа братски колкото ми е можно. Слешай, братко: бъди смирен, почитай свещените лица и по-старите, обхождай са умно и прилично се секиго, прочитай секакви книги, а най-много духовни с

разсуждение, туряй от всяка по малко в главата си и не са бой да са вовираш да станеш приятел и с по-големи хора, защото и големите хора са били малки – можеш да ти са види криво да та уча, но аз мисля да не ми е срамът като ти давам кратки съвети към доброто като по-стар от тебе. И аз тъй съм са овирал и съм придобил на много по-големи хора благоволенията към мене.

Ний старите ще умрем, а ви ще останите на местото ни – отваряйте си очите да бъдете добри и за себе си, и за хората да сте полезни.

За желателните ви книги ша пиша в Одеса да питам, но ще имате търпение до когато имам оказион за там, защото по пощата са иска около два цванца харч за едно писмо до Галац и от там до Одеса. Стига чи желаете, аз ще са погрижа за вас колкото мога. Бъди спокоен за катихизис и свец[ена] история за братова ми син после ще му пратя, чи сега на часа немах при мене. Благодаря ви за букварчетата, приберете ги и ако треба ощи да ви пратя каде Гиргйовден. Има да ми додат нови печатни книги и като додат, ще ви явя. Прощавай до други път.

Твой приятел

Т. Т. Хрулев

Предай другите писма според надписа им.

[На гърба]: На даскал Недя в Чертовската махала, Лясковиц.

НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.160-161 /II В 8534/.

Ръкопис, 2 л., 3 п.с., 11/17 см.

Свищов, 21 март 1861 г. Не изпраща книги за племенниците си, а ръкописен учебник, който да ползват всички и други негови пъкописи, подходящи за преподаване.

Недъ,

Аз ти писах, чи ще пратя за братова си син катихизис и свещенна история, но като размислих, чи ти си трудолюбив чияк, намерих за по-добро да ти пратя някои копия от мои преводи за тези науки да ги препишеш на чисто и да ги даваш на по-силните деца да си преписват по малко секий ден и да учат. Затуй ти пращам свещенна история доста сгодна по мой план, стига ти да я одобриш, препишиш на чисто и да я даваш на децата да

пишат от твоя ръкопис, защото на моя ръкопис не могат позна словата като са набързо и неясно писани за малки деца. Испращам ти за катихизис православно исповедание, което е корона на катихизиса и има четвърта част за иконите, но понеже има некой лист пропаднал от него, затуй ти пращам и един ръкопис катихизис, за да допълниш от него онова, щото липсува в православно исповедание.

При това ти пращам и четвъртий ръкопис – „Нравоучение“ да предаваш и от него на децата: ако щещ да го четат по книга, ако щещ, кога сколасаш по-рано да ги замълчиш и да им растъкуваш по малко, колкото ти стига ума, защото такви тълкования отварят на децата ума. Православно исповедание да не го криеш от поп Гане и поп Стюян – те са хора с добра душа. Ако обичат – нека четат в него. За тех има много добри работи вътре – Има страшни отговори и за протестанти, и за папищаши, но като ги получиш тези неща, на часа да ми са отговориш. Най-сигорно писмото дохожда като го дадеш в Търново на Ратча киражията или на даскал Никола Златарски – той да му даде с 20 пари бакшиши, ако не са скапиш, защото тъй ходят писмата лесно, като колата с катраня.

Поздрави старите ми приятели поп Гане и поп Стюяна, на които цалувам ръка и кажи им да не ми са сърдят за писмо, защото немам време никак. Вчера съм отговорил на 10 писма и сега каквото гледаш, пиша ти много бързо на крака. Прощавай.

Твой приятел

Теодор Т. Хрулев

Вчера писах на Стюяна Калинжиев, но забравих да му пиша за 20-те географии – кажи му, чи Раголов ми пиши от Болград да искам от Стюяна 20 негови географии. Кажи му да ми ги испроводи по-скоро, ако си са расправени – по-скоро нека ма уведоми.

[На гърба]: На учителя Недя в Лесковиц.

НБКМ-БИА, ф.68, а.е. 4, л.162-163 /II В 8533/.

Ръкопис, 2 л., 3 п.с. 11/17 см.

Свищов, 1 август 1861 г. Недю Жеков моли за руски учебници. Хрулев описва характера си пред него и го съветва да се изгражда като добър и полезен човек.

Братко!

Честното ти от неделя писмо приех благодарно и като го прочетох, почувствувах дълбоко в себе си сожаление за вашето пламенно желание, което имате за реченните книги. Ти от чрезмерната си жаркост ся увайковаш и си оплакваш младостта като най злочестник, макар и да си хиляди пъти по-честит от много хора. Ти плачеш, чи страдаш от секакви беди. Това е правда, защото на този пустошний свят сички – от царя до говедаря – се са в разни беди, но ти като си добър хр[и]с[тияни]н, да се не боиш от нищо като аслан (Бог нам прибежаще в скорбех) не убоим ся. Ти са чудиш що съм за чияк – ето аз ти са изографисвам цял с две-три речи: аз съм чияк грешен, на сичките си дела усерден, всячески да обичам приятелите си и сичките хора колкото ми е можно и съм готов со всяка радост да слугувам без никоя леност секому, който испроси моята заслуга - ето това съм.

Вий полагаате голема надежда на мене и аз ще са считам честит, ако са сподобя да ви удовлетвори надеждата. Слушай, братко, твърде накъсо: мене нищо не ми тежи да ви послужа. Аз ся старая за вас като същия ти, но знайте, чи сичките хора не са тъй. Тия на които пиша в Одеса или са много заняти, или са много тешки, или ся много лениви – на 4 писма едвам едно ми отговориха и то не право до мене, но чрез друго ма поздравиха и явиха, чи не ма тий книги в Одеса, което ви и явих, но като гледам писмото ви, не мога го остави тъй гладнокръвно. Ето знайте, чи по желанието ви пак ще пиша утре по поща-вампор до Одеса, пак на други по-малки търговци за тези книги, чи каквото ми явят, ще ви пиша, са ще са харчи за писмата.

Ваш приятел Т. Т. Хрулев

Щях да ти пиша по-дълго, но съм занят с много работи, затуй не ми търси кусур – аз та обичам като брат (бъди уверен) и много са радвам на усердието ти и желанието ти, дето обичаш да прочиташ, защото туй прочитание ще та направи остър, искусен и вежлив на всяка страна. Само гледай да не си повредиш очите и гърдите. При това, много ти са моля, мъчи ся да бъдиш кротак, смирен и добър со секого. Секого хвали и никого не хули. Който праби тъй, той е много скъп чияк. Възгадите всем должное – е прощава.

Ако имаш колай прати ми ония пари за букварите и остатъка от другите книги.

[На обратната страна]: На господина учителя
Недя Николаева
в Лясковиц

НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.164 /II В 8535/
Ръкопис, 1 л., 2 п.с. 10,5/17,5 см.

Свищов, 15 март 1862 г. Известява Н. Жеков, че вече има списък на руски книги и цените.

Недъю!

Вчера получих писмо от Киево, в което ми пише приятелът ми чи есенес като минал през Одеса, заминал скоро и немал време да распита за ония книги, както му заръчах, а сега ми пиши, чи в Киево са намерват следующите по тая цена: Словарь географически 3 тома – 3 1/2 рубли; Скрижаль Вениамина Новгородскаго – 2 1/2 рубли; Алкоран – 8 рубли; Естественна история – 2 рубли; Ощи ме забелязва, чи харти пят частей света имат – 5 рубли, а глобусъ има 14 рубли, а Свещенна физика и проч. казва ми, чи нема в Киевската книгопродавница. Това ми явят и абие ви уведомявам и останувам

ваш друг

Т. Т. Хрулев

Аз съм писал още есенес и в Одеса, и в Москва, но немах никакъв ответ и не знам дали писмата ми пропаднаха, или ответът им не можи да стигни до мене, защото са научих, чи едно момче отивало от Одеса в Белград и казвало у вапора, чи имало писма до мене, но забравило да ги даде на свищовската скеля и ето как пропадат писма.

[На гърба]: На г-на Недя в Лясковиц

НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.166-167 /II В 8537/
Ръкопис, 2 л., 2 п.с., 10,5/17,5 см.

БЕЛЕЖКИ

¹ Цонев, Зв. Град Лясковец. Минало и днес. – В: Цонев, Зв. История на гр. Горна Оряховица и околността му: Лясковец и Арбанаси. В. Търново, 1932, 143–159.

² Димитров, Н. Теодор Теодоров Хрулев – книжовно и поетическо творчество. – В: Лясковец в миналото. В. Търново, 1994, 345–347 и посочената там библиография.

³ **Стоянов, М.** Град Пирдоп в миналото и сега. С., 1941, 174–178

⁴ **Попхристов, Г.** Свищов в миналото (86–1877). Свищов, 1937, 106–112.

⁵ **Ликовски, Н.** Материали за Теодор Т. Хрулев и Димитър Т. Стоянов – заточеници в Диарбекир. – И з в. на държ. архиви, 56, 1988, 241–262.

⁶ **Маркова, З.** Недю Жеков. – В: Радетели за просвета и книжнина (Състав. Н. Жечев и Ив. Сестримски). С., 1986, 434–441.

⁷ **Беровски, А.** Първият ректор и първата Богословска школа в България. По случай 100 г. от рождението на Недю Н. Жеков. С., 1939, 76 с.

⁸ **Драганова, Т.** Теодор Теодоров Хрулев. – В: Възрожденски книжари. Състав. П. Парижков. С., 1980, 142–150.

⁹ НБКМ-БИА, ф.18, а.е.1, л.171.

¹⁰ НБКМ-БИА II А 7751.

¹¹ НБКМ-БИА, ф.68, а.е.5, л.14.

¹² Пак там., л.160–161.

¹³ Пак там., л.160–161.

¹⁴ Пак там.

¹⁵ Пак там.

¹⁶ **Табаква, Л.** Н. Жеков – книжовник и публицист-журналист. – Д у х о в н а к у л т., 1971, № 10–11, 35–42.

¹⁷ **Грудков, В.** Недю Жеков – изследвач на старобългарската литература. – В: Петропавловският манастир – средище на духовен живот (Материали от науч. сесия). В. Търново, 1992, 80–87.

¹⁸ „Исторически преглед върху историята на югославските народи в политическо отношение. Белград, 1868“.

¹⁹ Ликовски, Н. Неиздадени книги през Възраждането. (Ръкопис), 68–69.

²⁰ „Евангелие поучително. За сичките недели през годината, за господските и богородични празници и за по-големите светии. Събран от славянски и от гречески Софрония, епископ Врачанский, родом котлениц и сочинил на българский язык в 1806, обаче много невразумително, а сега преписано и поправено на чисто българский язык от свищовскаго учителя Теодора Теодорова Хрулюва. И прегледано добре от най-изкусни учители, а напечатано от Йована Стоянова, свищовченина, който е родом от с. Мердана в Търновско, за душевна и телесна полза на православните християни. В книгопечатнята Др Дан. Медакова в Нов сад. 1856“.

²¹ НБКМ-БИА, ф.68, а.е.4, л.160–161.

²² Пак там., л.164.

²³ Пак там.

²⁴ Пак там.

²⁵ **Радкова, Р.** Българската интелигенция през Възраждането. С., 1986, 316–321.

Проф. дфн ИВАН ХАРАЛАМПИЕВ

на 60 ГОДИНИ!

Членът на редколегията на сп. „Издател“ проф. дфн Иван Харалампиев вече навърши 60 години! Почти всички големи национални и регионални медии отбелязаха събитието, като не пестяха добри думи за г-н Ректора на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. С най-искрени пожелания за добро здраве, дълги години щастлив живот, изпълнен с радост и творчески сполуки, се присъединяваме и ние от „Издател“. Благодарение на неговото съпричастие вече няколко години списанието ни излиза като една сполучлива творческа проява на съвместна издателска дейност между ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ и Специализирано висше училище по библиотекознание и информационни технологии – София. Днес „Издател“ е единственото у нас научно списание за книгата и по проблемите на издателската дейност. Дял за неговото успешно излизане има и уважаваният наш колега проф. дфн Иван Харалампиев.

С впечатляващо излъчване, високо ерудирани учен филолог, председател на Съюза на учените в България – клон В. Търново, г-н Ректорът на Велико-търновския университет успешно върви към последната година на втория си мандат, а онова, което през годините е свършил, се вижда от променения и красив облик на университета, на факултетите, на интериора на Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий“. Като истински творец проф. дфн Ив. Харалампиев работи и в областта на художествената карикатура и шаржа, той записа и два албума със свои изпълнения на CD. Разностранният му талант като общественик, като учен и като творец допълва имиджа му на успешен мениджър на един от най-авторитетните наши университети. Затова искрено и от сърце – НА МНОГАЯ ЛЕТА!

Издател

